



<b>disputants- חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה- <b>story</b>	<b>מימרא- statement</b> † קושיא- <b>challenge</b> ^ שאלה- <b>question</b> ! תירוץ- <b>answer</b> <b>ראיה- proof</b>
<b>מקרא- key:</b>	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מאימתי	מימרא												
כל שעתא ושעתא נמי קאי הכי													†
כל שעתא אית ביה שורייקי סומקי, בההיא שעתא לית ביה שורייקי סומקי.													!
ההוא מינא דההו בשבבותיה דרבי יהושע בן לוי, הוה קא מצער ליה טובא בקראי.													○ ◇
יומא חד שקל תרנגולא ואוקמיה בין כרעיה דערסא ועיין ביה, סבר: כי מטא ההיא שעתא אלטייה.													○
כי מטא ההיא שעתא ניים. אמר: שמע מיניה לאו אורח ארעא למעבד הכי													○ ◇
(תהלים קמ"ה), ורחמיו על כל מעשיו כתיב													■ ◇
וכתיב: (משלי י"ז) גם ענוש לצדיק לא טוב.													■ ◇
בשעה שהחמה זורחת, וכל מלכי מזרח ומערב מניחים כתריהם בראשיהם ומשתחווים להמה, מיד כועס הקדוש ברוך הוא.	תנא משמיה דרבי מאיר:												■ ◇
טובה מרדות אחת בלבו של אדם יותר מכמה מלקיות, שנאמר: (הושע ב') ורדפה את מאהביה וגו' ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה	ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי:												■ ◇
יותר ממאה מלקיות, שנאמר: (משלי י"ז) תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה.	וריש לקיש:												■ ◇
שלשה דברים בקש משה מלפני הקדוש ברוך הוא ונתן לו	ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי:	◆											■ ◇
בקש שתשרה שכניה על ישראל ונתן לו, שנאמר: (שמות ל"ג) הלא בלכתך עמנו													■ ◇
בקש שלא תשרה שכניה על אומות העולם ונתן לו, שנאמר: (שמות ל"ג) ונפלינו אני ועמך													■ ◇
בקש להודיעו דרכיו של הקדוש ברוך הוא ונתן לו, שנאמר: (שמות ל"ג) הודיעני נא את דרכיך													■ ◇
אמר לפניו: רבונו של עולם מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו?													^
אמר לו: משה, צדיק וטוב לו - צדיק בן צדיק, צדיק ורע לו - צדיק בן רשע, רשע וטוב לו - רשע בן צדיק, רשע ורע לו - רשע בן רשע.													! ◇
צדיק וטוב לו - צדיק בן צדיק, צדיק ורע לו - צדיק בן רשע.	אמר מר:												! ◇
אינני? והא כתיב: (שמות ל"ד) פקד עון אבות על בנים, וכתיב: (דברים כ"ד) ובנים לא יומתו על אבות ורמינן קראי אהודי ומשנינן: לא קשיא, הא - כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם, הא - כשאין אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם													‡ ◇
אלא, הכי קאמר ליה: צדיק וטוב לו - צדיק גמור, צדיק ורע לו - צדיק שאינו גמור, רשע וטוב לו - רשע שאינו גמור, רשע ורע לו - רשע גמור.													! ◇
ופליגא דרבי מאיר													■
שתים נתנו לו ואחת לא נתנו לו, שנאמר: (שמות ל"ג) וחנתי את אשר אהן - אף על פי שאינו הגון, - ורחמתי את אשר ארהם - אף על פי שאינו הגון.	דאמר רבי מאיר:	◆											■ ◇
(שמות ל"ג) ויאמר לא תוכל לראות את פני													■ ◇
כך אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: כשרציתי לא רצית, עכשיו שאתה רוצה - איני רוצה.	תנא משמיה דרבי יהושע בן קרחה:												◆ ■ ◇
ופליגא דרבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן													■
בשכר שלש זכה לשלש: בשכר (שמות ל"ד) ויסתר משה פניו - זכה לקלסתר פנים. בשכר כי ירא - זכה (שמות ג') לוייראו מגשת אליו, בשכר מהביט - זכה (במדבר י"ב) לותמנת ה' יביט.	דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:												◆ ■ ◇
(שמות ל"ג) והסתרני את כפי וראית את אחרי													■ ◇
מלמד שהראה הקדוש ברוך הוא למשה קשר של תפילין.	רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא:												■ ◇
כל דבור ודבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא לטובה, אפילו על תנאי, לא חזר בו.	ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי:												■ ◇
מנא לך?													^

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסיקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer <b>ראיה-proof</b>
<b>מקרא-key:</b>	

ברכות-מאימתי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ממשה רבינו שנאמר: (דברים ט') הרף ממני ואשמידם וגו' ואעשה אותך לגוי עצום. אף על גב דבעא משה רחמי עלה דמלתא ובטלה אפילו הכי אוקמה בזרעיה שנאמר (דברי הימים א' כ"ג) בני משה גרשום ואליעזר. ויהיו בני אליעזר רחביה הראש וגו' ובני רחביה רבו למעלה וגו'.												!	◇
למעלה מששים רבוא, אתיא רביה רביה, כתיב הכא רבו למעלה, וכתיב התם (שמות א') ובני ישראל פרו וישרצו וירבו.	ותני רב יוסף:											!	
מיום שברא הקדוש ברוך הוא את העולם לא היה אדם שקראו להקדוש ברוך הוא אדון, עד שבא אברהם וקראו אדון, שנאמר: (בראשית ט"ו) ויאמר אדני (אלהים) - במה אדע כי אירשנה.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												■ ◇
אף דניאל לא נענה אלא בשביל אברהם, שנאמר: (דניאל ט') ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני. למענך מבעי ליה אלא - למען אברהם שקראך אדון.	רב:												■ ◇
מנין שאין מרצין לו לאדם בשעת כסות? - שנאמר: (שמות ל"ג) פני ילכו והנחותי לך.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												■ ◇
מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו לא היה אדם שהודה להקדוש ברוך הוא עד שבאתה לאה והודתו, שנאמר (בראשית כ"ט) הפעם אודה את ה'.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												■ ◇
ראובן - אמר רבי אלעזר: אמרה לאה: ראו מה בין בני לבן חמי דאילו בן חמי, אף על גב דמדעתיה זבניה לבכירותיה, דכתיב (בראשית כ"ה) וימכר את בכרתו ליעקב, חזו מה כתיב ביה: (בראשית כ"ז) וישטם עשו את יעקב, וכתיב: (בראשית כ"ז) ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים וגו'. ואילו בני, אף על גב דעל כרחיה שקליה יוסף לבכירותיה מניה, דכתיב: (דברי הימים א' ה') ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף, אפילו הכי לא אקנא ביה, דכתיב: (בראשית ל"ז) וישמע ראובן ויצלהו מידם.	[רבי אלעזר]												■ ◇
רות - מאי רות? שוכתה ויצא ממנה דוד שריהו להקדוש ברוך הוא בשירות ותשבחות.	רבי יוחנן:												■ ◇
מנא לן דשמא גרים?													^ ◇
דאמר קרא: (תהלים מו) לכו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ, אל תקרי שמות אלא שמות.	רבי אליעזר:												! ◇
קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג, שנאמר: (תהלים ג') מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו, וכתיב בתריה: (תהלים ג') ה' מה רבו צרי רבים קמים עלי ואילו גבי מלחמת גוג ומגוג כתיב: (תהלים ב') למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק, ואילו מה רבו צרי לא כתיב.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												■ ◇
מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו													■ ◇
מזמור לדוד? קינה לדוד מיבעי ליה													⚡ ◇
משל למה הדבר דומה? - לאדם שיצא עליו שטר חוב, קודם שפרעו היה עצב, לאחר שפרעו שמח - אף כן דוד, כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא (שמואל ב' י"ב) הנני מקים עליך רעה מבייתך - היה עצב, אמר: שמא עבד או מזמור הוא ולא חיים עלי. כיון דחזא דאבשלום הוא שמח, משום הכי אמר מזמור.	רבי שמעון בן אבשלום:												! ◇
מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה, שנאמר: (משלי כ"ה) עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו במ.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												■ ◇
מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה, שנאמר: (משלי כ"ה) עזבי תורה יהללו רשע וגו'אלה לחשך אדם לומר: והא כתיב (תהלים ל"ז) אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולך אמור לו: מי שלבו נוקפו אומר כן אלא אל תתחר במרעים - להיות כמרעים, אל תקנא בעשי עולה - להיות כעושי עולה	תניא נמי הכי, רבי דוסתאי ברבי מתון:												■ ◇
איני?													⚡ ◇
אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, שנאמר: (תהלים י') יחילו דרכיו בכל עת ולא עוד אלא שזוכה בדיו, שנאמר: (תהלים י') מרום משפטיך מנגדו, ולא עוד אלא שרואה בצריו, שנאמר: (תהלים י') כל צורריו יפיה בהם	והאמר רבי יצחק:												■ ⚡ ◇
לא קשיא: הא במילי דידיה, הא במילי דשמיא.													! ◇
ואיבעית אימא: הא והא במילי דשמיא, ולא קשיא: הא ברשע שהשעה משחקת לו, הא ברשע שאין השעה משחקת לו.													! ◇
ואיבעית אימא: הא והא ברשע שהשעה משחקת לו, ולא קשיא, הא בצדיק גמור, הא בצדיק שאינו גמור													! ◇
מאי דכתיב (הבקוק א') למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, וכי רשע בולע צדיק? והא כתיב: (תהלים ל"ז) ה' לא יעזבוני בידו, וכתיב: (משלי י"ב) לא יאנה לצדיק כל און - אלא: צדיק ממנו - בולע. צדיק גמור - אינו בולע.	דאמר רב הונא:												■ ! ◇
ואיבעית אימא: שעה משחקת לו שאני.													! ◇
כל הקובע מקום לתפלתו אויבו נופלים תחתיו, שנאמר: (שמואל ב' ז') ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגו עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												■ ◇
כתיב לענותו וכתיב (דברי הימים א' י"ז ט') לכלותו	רב הונא רמי:												^ ◇

<b>disputants-חולקים</b> ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer <b>ראיה-proof</b> ■
<b>מקרא-key:</b>	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מאימתי	מימרא												
	בתחילה לענותו ולבסוף לכלותו.											!	◇
	גדולה שמושה של תורה יותר מלמודה, שנאמר: (מלכים ב' ג') פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו, למד לא נאמר אלא יצק - מלמד שגדולה שמושה יותר מלמודה.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											■
	מאי טעמא לא אתי מר לבי כנישתא לצלויי?	אמר ליה רבי יצחק לרב נחמן:											○
	לא יכולנא.	אמר ליה: [ר"ג]											○
	לכנפי למר עשרה וליצלי.	אמר ליה: [רבי יצחק]											○
	טריחא לי מלתא.	אמר ליה: [ר"ג]											○
	ולימא ליה מר לשלוחא דצבורא, בעידנא דמצלי צבורא ליתי ולודעיה למר.	אמר ליה: [רבי יצחק]											○
	מאי כולי האי?	אמר ליה: [ר"ג]											○ ^